

[Indenrigsministeren.]

opgaver eller beslutningsmyndighed i øvrigt. Jeg har da heller ikke forstået hr. Lennart Larsons spørgsmål sådan, at det skulle være hans ønske at ændre princippet i styrelsesloven om, at det er den folkevalgte kommunalbestyrelse, der over for kommunens beboere, de kommunale vælgere, er ansvarlig for styrelsen af kommunens anliggender, herunder den økonomiske og anden forvaltning af de kommunale værker og institutioner.

Den kommunale styrelseslov er imidlertid ikke til hinder for, at der f. eks. vedrørende de kommunale værker nedsættes rådgivende udvalg sammensat af såvel kommunalbestyrelsesmedlemmer som personale- og forbrugerrepræsentanter. Styrelsesloven indeholder således en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte særlige udvalg bl. a. til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg. Kommunalbestyrelsen vil, hvis den ønsker det, efter styrelseslovgivningen kunne give et sådant særligt udvalg en sammensætning, hvorved det overlades til f. eks. personaleorganisationer eller beboerkredse at udpege medlemmer. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at anden lovgivning, der vedrører de offentlige værker og institutioner, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, skulle være til hinder for et sådant medarbejderskab i de nævnte særlige udvalg.

Jeg kan i øvrigt i den forbindelse pege på, at der vedrørende betydende kommunale institutioner, nemlig skolerne, i henhold til skolestyrelsesloven er fastsat særlige regler om forældreindflydelse, og også lærere og elever er som bekendt sikret medindflydelse på skolernes anliggender. Endvidere er der inden for socialministeriets område gennemført regler om forældreindflydelse på de forskellige kommunale eller kommunalt støttede daginstitutioner.

De nævnte eksempler på lovfæstede eller på anden måde fastsatte regler om medarbejder- og forbrugerindflydelse viser, at den kommunale styrelseslov rent faktisk ikke er til hinder for at indføre ordninger af den omhandlede art. Eksemplerne viser endvidere, at udtrykkelige bestemmelser om medarbejder- og forbrugerindflydelse ikke

bør optages i den kommunale styrelseslov, men mest hensigtsmæssigt kan optages i den lovgivning, der specielt regulerer det pågældende område af den kommunale virksomhed.

Vedrørende spørgsmålet om medarbejderindflydelse i den kommunale forvaltning vil jeg gerne henvise til, at det i sidste instans er kommunernes lønningsnævn og ikke indenrigsministeriet, der skal godkende aftaler, hvorved der som et led i bestemmelser om ansættelsesforhold sikres medarbejderindflydelse på den kommunale forvaltning.

Lennart Larson: Jeg takker den højtærede minister for svaret, men jeg finder det ikke helt tilfredsstillende. Jeg har spurgt, om ministeren vil ændre lovgivningen således, at medarbejderne i offentlige virksomheder kunne få en reel medindflydelse gennem udvalg eller styrelse. Jeg havde håbet på et svar, der viste ministerens vilje til at gå foran i bestræbelserne for at lave et demokrati på de offentlige arbejdspladser. Jeg tror stadig på, at man netop i offentlige virksomheder kan gøre en pionergerning på dette vigtige og aktuelle område. Vi må få parterne til at samarbejde efter samme mønster, som når skorstensfejere renser fabrikksskorsten. Så går to mand ind i skorstenen, sætter ryg mod ryg og sætter hænder og fødder mod skorstensvæggene og arbejder sig op. Den, der først svigter dette samarbejde, er skyld i, at begge falder ned.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Som jeg gav udtryk for i mit svar til hr. Lennart Larson, er styrelsesloven ikke til hinder for, at de ønsker, som hr. Lennart Larson giver udtryk for, kan opfyldes. Hr. Lennart Larson gav i sin begrundelse for sit spørgsmål udtryk for, at der formentlig var bestemmelser i anden lovgivning, der hindrede de ønsker, som hr. Lennart Larson har, men det er der mig bekendt ikke. Jeg nævnte endda i mit svar til hr. Lennart Larson eksempler på, hvordan man i særlig lovgivning har indføjet bestemmelser, der åbner mulighed for den indflydelse, som hr. Lennart Larson ønsker.

Jeg har altså den opfattelse, at der ikke er noget behov for at imødekomme hr. Lennart Larsons ønsker om en ændring af styrelsesloven, og jeg vil gerne tilføje, som jeg